

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 8. marts 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 460 (MOF alm. del) stillet 10. februar 2016 efter ønske fra MOF.

Spørgsmål nr. 460

”Er der de seneste år sket ændringer i de kobber og zinkkilder, som anvendes i foderblandinger til svin? Hvis ja, har det så medført ændringer i kobber og zinkkoncentrationen i svinegylle?”

Svar

Spørgsmålet har været forelagt Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Der er ikke krav om, at fodervirksomheder og landbrugsbedrifter skal registrere forbruget af de forskellige tilsætningsstoffer, herunder de tilsætningsstoffer der anvendes for at supplere foderets indhold af kobber og zink. Fødevarestyrelsen har derfor kontaktet SEGES, der oplyser, at det overvejende også tilbage i tiden er kobbersulfat og zinkoxid, der tilsættes foder til svin. Med hensyn til zink der tildeles smågrise som veterinært lægemiddel, er og har der udelukkende været tale om zinkoxid.

De andre kobber- og zinkforbindelser, som er godkendte som tilsætningsstoffer til foder anvendes kun i mindre omfang i svinefoder. Hvorvidt en ændring i anvendelsen af de godkendte kobber- og zinkforbindelser vil kunne medføre ændringer i kobber- og zinkkoncentrationen i gylle afhænger af, i hvilket omfang indholdet af kobber og zink i de pågældende tilsætningsstoffer optages i kroppens væv (biotilgængeligheden) sammenlignet med kobber og zink fra henholdsvis kobbersulfat og zinkoxid.

Aarhus Universitet har på et spørgsmål om dette oplyst Fødevarestyrelsen, at viden om forskelle i biotilgængeligheden af forskellige kobber- og zinkforbindelser generelt er sparsom. Biotilgængeligheden af zink i zinkoxid og zinksulfat er dog i 2001 undersøgt i et dansk forsøg med grise. Forsøget viste ingen forskel i den absolutte biotilgængelighed af zink i zinkoxid sammenlignet med zinksulfat. Aarhus Universitet henviser endvidere til en intern rapport fra 2010 fra Livestock Research, Wageningen i Holland. I dette arbejde har man sammenlignet biotilgængeligheden af forskellige kobber- og zinkkilder, der anvendes i svinefoder. Den hollandske rapport konkluderer, at man ikke har fundet forskelle i biotilgængeligheden mellem kobbersulfat og andre relevante kobberkilder. Dette gælder også de såkaldt chelaterede kobberforbindelser, der ellers ofte hævdes at have en højere biotilgængelighed end de uorganiske kobberforbindelser som fx kobbersulfat og kobberoxid. Heller ikke for zink blev der fundet store forskelle i biotilgængeligheden mellem de forskellige zinkforbindelser i det hollandske review. Aarhus Universitet vurderer, at resultaterne af den hollandske rapport indikerer, at skift i de kobber- og zinkkilder, som må anvendes i svinefoder, sandsynligvis ikke vil medføre væsentlige ændringer i koncentrationen af kobber og zink i svinegylle, når der anvendes samme dosering af de forskellige kilder.”

Esben Lunde Larsen

/

Mette Hulstrøm